

ЗАТВЕРДЖУЮ
В.о. президента Науково-дослідного
інституту публічного права
д.ю.н., професор
С.О. Короед
11 лютого 2024 року

ВИСНОВОК

Науково-дослідного інституту публічного права про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів докторської дисертації Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні», поданої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право»

Призначені рішенням Вченої ради Науково-дослідного інституту публічного права від 15 січня 2024 р. № 1 рецензенти, а саме:

- Овчарук Сергій Станіславович – завідувач відділу проблем публічного права, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;
- Гаруст Юрій Віталійович – заступник директора Інституту з наукової роботи, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;
- Шкарупа Костянтин Вікторович – провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;

розглянувши докторську дисертацію Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні» (тема дисертації затверджена Вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права від 15 січня 2024 р. № 1), наукові публікації, в яких висвітлені основні наукові результати докторської дисертації, а також за результатами фахового семінару відділу проблем публічного права від 12 лютого 2024 року, **ухвалили:**

1. Дисертаційна робота Терехова Віталія Юрійовича, представлена на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні» є кваліфікаційною науковою працею на правах рукопису, виконаною здобувачем самостійно. За обсягом, актуальністю, рівнем наукової новизни, практичної та теоретичної цінності, ступенем обґрунтованості положень,

висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації робота відповідає вимогам пп. 7–9 «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1197 від 17 листопада 2021 року.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Автором зазначено, що Питання оновлення підходів до діяльності правоохоронних органів залишається актуальним і, значною мірою, невирішеним концептуально елементом усіх реформ публічного управління від часу відновлення незалежності України.

На усіх критичних етапах українського державотворення діяльність правоохоронних інституцій визнавалась суспільством та патріотично налаштованими вченими протирічивою своєму призначенню, а численні проведені реформи критикувались. Так, у останній довоєнний 2013 рік за рівнем довіри судово-правова система перебувала на останньому місці (за даними опитувань фонду «Демократичні ініціативи»). У часи війни і, особливо, після початку повномасштабного вторгнення рівень довіри зріс до рекордно високих показників. Проте уже в кінці 2023 року, за дослідженням Київського міжнародного інституту соціології, МВС довіряють 42%, не довіряють – 39%; ДБР – 39% проти 32%; лише 33% вважають антикорупційні органи ефективними, а 31-38% респондентів оцінюють суди і прокуратуру як здатних діяти справедливо.

Отже, якщо суспільні дискусії і відсутність консенсусу у чіткому векторі реформування або розвитку правоохоронної моделі України і її адміністративно-правового забезпечення у стійкій постреволюційній Україні 2004 та 2014 років пояснювались об'єктивними складнощами тяглості радянського спадку та широкими експертними обговореннями про реформи, – відсутність конструктивних і обґрунтованих кроків щодо системної побудови нових правоохоронних правил та процедур діяльності державних інституцій в часи пандемії Covid19 та повномасштабного збройного вторгнення складає одну з чітких загроз існування України як держави та її суспільства.

Сучасна правоохоронна функція в демократичних державах має на меті не лише протидію правопорушенням, а й надання послуг, проведення просвітницької роботи, забезпечення прозорості та підзвітності громадському суспільству. Правоохоронні органи повинні бути інтегровані у сферу інформаційних та комерційних відносин, а також відповідальними перед місцевою громадою. Для цього необхідно переосмислити правоохоронні стандарти та сформувати нову модель роботи суб'єктів правоохоронної діяльності, яка відповідала б кращим практикам іноземних держав.

При пандемії COVID-19 публічно-управлінською системою України як і багатьох інших країн було продемонстровано відсутність комплексного підходу до управління правоохоронною діяльністю. Критично важливим стало удосконалення правоохоронної функції в частині забезпечення гарантій безпеки, захищеності та інституційної спроможності діяльності органів правопорядку в екстремальних умовах епідемії.

На обох етапах російсько-української війни правоохоронна система України отримала ще більше викликів сталому ефективному функціонуванню.

Правоохоронні органи за допомогою законотворчого органу та вищих політичних та військових органів державного управління, а також самостійно долають нормативні та управлінські прогалини у власному функціоналі, впроваджують раніше відсутні або неповноцінно випробувані форми й інструменти діяльності. Їхній персонал працює в умовах безпрецедентних складнощів та емоційної напруги, приймаючи рішення, від яких залежать життя людей.

Все це показало нам потребу провести комплексне адміністративно-правове наукове дослідження цього питання. У основу авторського бачення сучасної концепції правоохоронної діяльності як специфічної форми публічної служби покладено підхід упорядкування засад діяльності та її реформування з пріоритету верховенства права та прогресивної парадигми доброго врядування, регулюючи правовідносини між правоохоронними органами та їх службовцями й іншими суб'єктами адміністративного права.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами. Дисертаційне дослідження відповідає цілям реформи публічної служби та її підходів діяльності, визначеним у Стратегії сталого розвитку «Україна - 2020» (указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015); Стратегії національної безпеки України (указ Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020), Воєнної доктрини України (указ Президента України № 555/2015), Концепції боротьби з тероризмом в Україні (указ Президента України від 05.03.2019 № 53/2019), Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки (указ Президента України від 1 червня 2021 року № 231/2021), а також враховує пріоритети низки напрямів реформування публічного управління, зумовлених Євроінтеграцією України.

Ступінь обґрунтованості положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Дисертаційна робота характеризується системним підходом до предмету дослідження. Робота складається зі вступу, п'яти розділів, які містять дванадцять підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Структура повністю відповідає цілям і завданням дослідження, дозволяє послідовно розглянути всі проблеми, визначені автором. Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, підтверджується також критичним аналізом наявних літературних джерел юридичного та методологічного спрямувань.

Характеризуючи ступінь обґрунтованості наукових положень необхідно вказати, що методологічною основою дисертаційного дослідження виступають загальнонаукові та спеціально-юридичні методи наукового пізнання, використання яких дозволило здобувачу повністю реалізувати мету роботи та розв'язати поставлені завдання, отримавши науково-обґрунтовані висновки.

Методологічну основу роботи склали філософсько-світоглядні принципи і підходи, загальнонаукові та спеціально-наукові методи пізнання правових явищ, використання яких дозволило отримати науково-обґрунтовані результати.

На основі положень діалектики досліджено еволюцію поглядів на базові засади адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності, основи побудови та реалізації державної політики у сфері правоохоронної діяльності, опрацьовано іноземний досвід (що розкрито у підрозділах 1.1, 1.3, 2.1, розділи 3 та 5).

Комплекс застосованих методів дослідження включав низку загальнонаукових методів пізнання – аналіз і синтез, дедукцію й індукцію, а також спеціально-наукові методи, а саме: 1) системний і структурно-функціональний методи були використані для з'ясування форм та методів діяльності правоохоронних органів в особливих умовах (підрозділи 5.1-5.3); 2) методи компаративістики – для порівняння діяльності правоохоронних органів в Україні та інших країнах (підрозділи 1.2, 1.3, 2.1-2.3, 4.2); 4) семантичний, гносеологічний та аксіологічний методи було застосовано для визначення поняттєво-категоріального апарату, зокрема таким чином були оновлені поняття правоохоронної діяльності, правоохоронного сервісу, інформаційної та інформаційно-аналітичної діяльності та інші категорії (підрозділи 1.1, 2.2, 3.1), досліджено зміст забезпечення прозорості в діяльності керівників правоохоронних органів та антикорупційні процедури (підрозділи 3.2, 3.4); 5) методи моделювання і прогнозування, а також синергетичний підхід використовувалися при побудові інноваційних за змістом напрямів діяльності правоохоронних органів з метою сервісності, законності, транспарентності (підрозділи 2.2, 2.3, 3.1-3.4), визначення шляхів удосконалення законодавства України та практики його застосування.

Діяльність правоохоронних органів розглядалась у взаємозв'язку теорії і практики, що відповідає вимогам до сучасних комплексних та новітніх наукових досліджень. Обґрунтування авторської концепції здійснювалось шляхом дослідження теоретичного та емпіричного матеріалу. Була опрацьована широка джерельна база щодо теорії та практики діяльності правоохоронних органів в Україні та за кордоном. Особливої уваги було приділено особливостям роботи персоналу правоохоронних органів в умовах нових безпрецедентних викликів пандемії та великої війни.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що дисертаційне дослідження є одним із перших в адміністративному праві України комплексних монографічних досліджень адміністративно-правових основ сервісного концепту правоохоронної діяльності, що враховує надзвичайні кризові обставини функціонування та проведення реформ у часи пандемії та повномасштабної оборонної війни на території України.

Сучасний науково-обґрунтований погляд на призначення адміністративної діяльності правоохоронних органів та їх функціонування у зазначених кризових умовах дозволив сформулювати авторські підходи до змістової перебудови публічно-сервісної діяльності органів правопорядку відповідно до оновлених засад та процедур. Такий підхід дозволив отримати якісно нові результати науково-теоретичного та прикладного характеру щодо удосконалення положень науки адміністративного права та практики діяльності органів публічної влади як його суб'єктів.

У результаті проведеного дослідження сформульовано низку нових концептуальних наукових положень та висновків, запропонованих особисто здобувачем. Зокрема,

уперше:

1) сформовано концепт безпечних умов (безпечного середовища) виконання правоохоронних повноважень, що забезпечуються наступними вимогами до професії осіб уповноважених на здійснення правоохоронних функцій: знанням положень законодавства з питань правоохоронної діяльності умінням його застосування; фізичною підготовленістю, наявністю навичок володіння вогнепальною зброєю, спеціальними засобами, прийомами рукопашного бою; психологічною стресостійкістю, здатністю ефективно діяти в складних (екстремальних) умовах; високим рівнем мотивації у реалізації правоохоронних завдань тощо; наявністю логічного мислення, умінням прогнозувати криміногенну поведінку та вчасно вживати заходів, спрямованих на припинення протиправних посягань;

2) обґрунтовано в якості сталого методу діяльності правоохоронних органів інформаційно-аналітичну дослідницьку (пошукову) діяльність та запропоновано види інформаційно-аналітичних досліджень: за характером: оперативні, експертні, стратегічно-управлінські; за правовими наслідками для досягненні правоохоронних завдань: можуть бути використані в якості доказів в судовому процесі; не є судовим доказом, мають значення для прийняття процесуально-слідчих, управлінських рішень.

Також обґрунтовано, що інформаційно-аналітична робота в правоохоронних органах може здійснюватися виключно в межах та способами передбачений законом;

3) запропоновано переглянути концепцію діяльності правоохоронних органів як інституцій публічного сервісу шляхом запровадження підходу ініціювання послуги, а саме: перейти від контрольної-наглядової форми перевіркової роботи на адміністративну роботу типу «запит-послуга». Доступність правоохоронної допомоги (сервісу) у такому бачення складає сукупність умов, при яких особа може скористатися правом на захист прав, свобод та законних інтересів шляхом звернення до правоохоронних органів;

4) запропоноване комплексне бачення адміністративної антикорупційної процедури. За вузьким підходом, антикорупційні процедури охоплюються виключно межами управлінського процесу і позбавлені дії поза таким. У широкому розумінні, охопленість антикорупційного процесуального права виходить за межі внутрішньо управлінських процесів та утворює відносини самостійного (замкнутого) характеру. Антикорупційні процедури в управлінні правоохоронною діяльністю можуть проявлятися в: створенні бар'єрів для корупційних обмежень; урегулюванні порядку вчинення процесуальних дій; дотриманні меж допустимого втручання в законні права та інтереси приватних осіб; веденні способу життя службовців, який відповідає офіційним задекларованим доходам; відмежуванні публічної служби та приватних інтересів правоохоронців; гарантіях законності діяльності через інструкційну модель реагування на корупційні ризики; підвищенні дисципліни, морально-

етичної складової правоохоронної служби; розвитку правоохоронного сервісу; підвищенні ефективності контролю

5) систематизовано сучасні форми (прояви) інституційного спротиву в практичній діяльності правоохоронних відомств (особливо антикорупційного спрямування) з метою їх викорінення на вищих, координаційному та політичному, рівнях;

6) визначено в адміністративно-правовій доктрині термінологічний ряд, яким характеризуються обмеження, спричинені пандемією COVID-19: «адміністративно-правовий режим пандемії COVID-19», «режим повної ізоляції», «адміністративно-правовий режим забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя», «режим самоізоляції» та запропоновано систему шляхів удосконалення адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в умовах пандемії;

удосконалено:

7) концепцію теоретико-правової характеристики правоохоронної функції модерної України, зокрема необхідність розглядати серед її характеристик сервіс у сфері правоохорони, інформаційно-телекомунікаційне забезпечення та цифровізацію відносин правопорядку; комунікацію, міжсуб'єктну взаємодію, контроль;

8) наукове бачення комплексних вад сучасного стану реформування правоохоронних органів в Україні: поява нових правоохоронних органів без попередньо спланованих, очікуваних рішень, що мали б бути результатом стратегічного курсу держави; нез'ясований зміст терміну «правоохорона» та недосконалий зміст терміну «правоохоронні органи» в чинному законодавстві є одними із нормативно-правових детермінантів дисгармонії у вирі державної правоохоронної політики; відсутність єдиного органу державної влади, що відповідає за реалізацію державної правоохоронної політики як центру ухвалення стратегічних рішень та політичної відповідальності держави у сфері реалізації правоохоронної функції; відсутність єдиного нормативно-встановленого документу із покроковим планом заходів щодо впровадження та реалізації засад державної правоохоронної діяльності;

9) наукову характеристику незаконного впливу на діяльність правоохоронних органів та їх працівників. Такий вплив запропоновано класифікувати як інституційний (тиск на роботу відомства чи окремої правоохоронної функції) та функціональний (перешкоджання індивідуальній оперативній-слідчій чи управлінській діяльності посадових осіб);

10) практичну характеристику потреби розмежування повноважень підрозділів правоохоронних органів, що забезпечують безпеку; попереджують неправомірні дії з боку персоналу; а також тих, які здійснюють антикорупційні функції. Адже у низці правоохоронних органів чіткої межі повноважень таких структур не встановлено і вони працюють на засадах змагальності, близькості від керівництва, захисту «честі мундира» замість інтересів суспільства;

11) систему адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності в умовах воєнного часу, зокрема: надано пропозиції до термінологічної характеристики функціонування правоохоронних органів у

таких умовах; систематизовано об'єкти впливу загроз на правоохоронний сервіс; визначено ключові недоліки та запропоновано шляхи удосконалення законодавчого регулювання діяльності окремих правоохоронних органів в умовах воєнного стану;

- *дістали подальшого розвитку:*

12) система форм та методів коригування правоохоронної діяльності згідно до практики ЄСПЛ, що комплексно усуває констатовану Судом проблему порушення прав та демонструє позитивні зусилля держави утримуватись від таких порушень у подальшому;

13) напрями удосконалення транспарентності керівників правоохоронних органів. Такими напрямами запропоновано розглядати підвищення прозорості оцінки роботи керівників та їх управлінських рішень, а також прозорість кадрових процесів по відношенню до керівників правоохоронних органів;

14) адміністративно-правові характеристики безпеки та захисту працівників правоохоронних органів;

15) класифікація негативних наслідків екстремальних умов роботи правоохоронців, які впливають на якість правоохоронної діяльності в сучасній Україні.

Особистий внесок здобувача. Дисертація підготовлена її автором самостійно. В наукових працях, опублікованих у співавторстві, є значний внесок здобувача. У тих спільних наукових працях, де авторський доробок не конкретизовано, особистий внесок дисертанта, стосувався наступного: у статті «Law Enforcement Function of the State in the Taxation Sphere in Ukraine», опублікована спільно Vladyslav Teremetskyi, Serhiy Hrechaniyuk, Larysa Nalyvaiko, Salmanova Olena, Iryna Chuprikova, Nazarenko Maryna авторський внесок полягав у характеристиці правоохоронної складової фіскальної діяльності в Україні, зокрема, серед іншого, автором аналізується сучасний стан реалізації податкової політики в Україні; у статті «Possibilities of Using Multimedia Technologies in Education», опублікованої спільно з Kotiash Iryna, Shevchuk Iryna, Borysonok Maksym, Matviienko Iryna, Popov Mykyta, Kuchai Oleksandr, авторський внесок полягав у з'ясуванні можливостей інтерактивних мультимедійних методик, які є складовою освітянського процесу; у статті «Problematic aspects of the serving of sentences by specific groups of convicted persons», опублікованої у співавторстві з Hrechaniuk S., Shchyhol Y., Udalova L., Khablo O. авторський внесок полягав у опрацюванні статистичних даних щодо кількості та складу засуджених та ув'язнених осіб, а також статусу Державної кримінально-виконавчої служби України.

Наукові ідеї та розробки, що належать співавторам, у дисертаційному дослідженні не використовувалися. Наукові результати та висновки, які виносилися на захист кандидатської дисертації, повторно на захист не виносяться.

Практичне значення отриманих результатів полягає у тому, що вони мають як теоретичну, так і прикладну цінність, використовуються та можуть бути широко застосовані у:

- у науково-дослідній сфері – як основа для удосконалення засад правоохоронної діяльності як комплексного інституту адміністративного права в контексті сучасних подій та складностей воєнного періоду, з урахуванням положень реформи Євроінтеграції та низки спеціалізованих реформ публічного сектору в Україні;

- у правореалізації – для удосконалення діяльності ключових правоохоронних органів з урахуванням сучасних загроз стійкості Української держави та проголошених реформ;

- у навчальному процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Адміністративний процес», та інших, що стосуються сфери публічного управління та правоохоронної діяльності.

Апробація матеріалів дисертації. Результати дисертаційного дослідження оприлюднено її авторкою на міжнародних та всеукраїнських конференціях та круглих столах, а саме: «Проблеми сучасного права» (Київ, 14 вересня 2018 р.); «Сучасні дискурси щодо реформування правової системи» (Тернопіль, 12 жовтня 2018 р.); «Сучасні дискурси щодо реформування правової системи України» (Тернопіль, 10 листопада 2019 р.); «Шляхи удосконалення законодавства щодо обмеження конституційних прав людини і громадянина в кримінальному провадженні» (Київ, 15 грудня 2020 р.); «Трансформація сучасного права» (Київ, 08 лютого 2021р.); «Трансформація сучасного права» (Київ, 19 вересня 2021р); «Актуальні проблеми модернізації законодавства та освіти в умовах євроінтеграційного поступу України» (Чернігів, 22 жовтня 2021 р.).

Дисертаційна робота Терехова В.Ю. містить особисто отримані здобувачем науково обґрунтовані результати, а кількість та якість наукових праць опублікованих за її матеріалами відповідають Наказу МОН України № 1220 від 23 вересня 2019 року «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук». За матеріалами дисертації опубліковано 30 наукових робіт, а саме: 1 монографія, 19 робіт – у періодичних наукових фахових виданнях України, 3 – у наукових періодичних виданнях інших держав, що індексуються міжнародною наукометричною базою або Web of science, Scopus а також 7 тез доповідей на наукових конференціях різного рівня.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковано основні результати дисертації:

1. Терехов В. Ю. Правоохоронна діяльність в Україні: сучасна концепція адміністративно-правового забезпечення. Монографія. Київ: Артек, 2023. 350с.

2. Терехов В. Поняття адміністративно-правового забезпечення правоохоронної діяльності. Право UA. №3. 2020. С. 65-69.

3. Терехов В. Питання інформаційно-аналітичних досліджень у сфері правоохоронної діяльності. Актуальні проблеми правознавства. №3. 2021. С. 103-110.

4. Vitaliy Terekhov, Vladyslav Teremetskyi, Serhiy Hrechaniyuk, Larysa Nalyvaiko, Salmanova Olena, Iryna Chuprikova, Nazarenko Maryna Law Enforcement Function of the State in the Taxation Sphere in Ukraine. Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues. Volume 24, Special Issue 2, p. 1-12.

5. Терехов В. Сучасні аспекти теоретико-правового забезпечення реалізації правоохоронної функції держави. Наукові записки. Серія: Право. 2021. Випуск 11. Кропивницький, 2021. С. 91-96.

6. Терехов В. Адміністративно-правові засоби недопущення втручання (тиску) в законну роботу правоохоронних органів на інституційному рівні. Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право № 2 (13), 2021. С. 89-101.

7. Терехов В. Джерела адміністративно-правового забезпечення державної політики у сфері правоохоронної діяльності. Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право № 3 (14), 2021. С. 44-57.

8. Терехов В. Нормативно-правовий аналіз роботи правоохоронних органів в умовах несприятливої епідеміологічної ситуації (на прикладі протидії гострій респіраторній хворобі Covid-19). Науковий часопис національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 18. Право. Журнал / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. – Випуск 36. – Одеса: Видавничий дім “Гельветика”, 2021. С. 65-71.

9. Терехов В. Правові основи забезпечення доступності правоохоронної допомоги (сервісу) в контексті реформування органів правопорядку. Науковий вісник Сіверщини. Серія: Право: 2022. № 1 (15). С. 49-62.

10. Терехов В. Аналіз антикорупційних процесуальних відносин в системі управління органами правопорядку. Юридичний бюлетень. Одеський державний університет внутрішніх справ. Випуск 25. 2022. С. 90-97.

11. Терехов В. Правові засади використання спеціальних інформаційних знань при реалізації завдань правоохоронної діяльності. Юридичний бюлетень. Одеський державний університет внутрішніх справ. Випуск 26. 2022. С. 181-187.

12. Терехов В. Інформаційно-правові засади забезпечення незалежності правоохоронних органів. Право і суспільство. № 4. 2022. С. 329-334.

13. Терехов В. Підвищення законності в діяльності посадовців органів правопорядку. Право і суспільство № 5. 2022. С. 183-188.

14. Терехов В. Дотримання вимог принципу прозорості в роботі керівника правоохоронного органу через призму його правового статусу. Юридичний науковий електронний журнал. № 7. 2022. С. 288-291.

15. Терехов В. Захищеність працівників правоохоронних органів: окремі питання нормативно-правового регулювання. Юридичний науковий електронний журнал. № 9. 2022. С. 376-378.

16. Терехов В. Правова природа сервісу в діяльності правоохоронних органів. Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління. Електронне наукове видання: збірник. № 4 (22). 2022. С. 108-118.

17. Терехов В. Деякі питання роботи правоохоронних органів України в умовах дії права Європейського Союзу. Науковий вісник публічного та приватного права. Випуск 2. 2022. С. 136-141.

18. Терехов В. Теоретико-правові засади ідентифікації та протидії неправомірному впливу на правоохоронну діяльність. Науковий вісник публічного та приватного права. Випуск 3. 2022. С.157-162.

19. Терехов В. Правоохоронні відносини у сфері економічної безпеки (в контексті роботи Бюро економічної безпеки України). Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. Том 33 (72) № 3. 2022. С. 29-33.

20. Terekhov Vitaliy., Kotiash Iryna, Shevchuk Iryna, Borysonok Maksym, Matviienko Iryna, Popov Mykyta, Kuchai Oleksandr Possibilities of Using Multimedia Technologies in Education. International Journal of Computer Science and Network Security, VOL.22 No.6, June 2022. P. 727-732.

21. Terekhov V., Hrechaniuk S., Udalova L., Shchyhol Y., Khablo O. Problematic aspects of the serving of sentences by specific groups of convicted persons. Vol. 41 No. 79 (2023): Cuestiones Políticas: Octubre-Diciembre 2023. P. 600-613.

22. Терехов В. Діяльність правоохоронних органів України під час війни. Право та державне управління. № 3. 2022. С. 352-357.

23. Терехов В. Сучасні тенденції реформування правоохоронних органів. Держава та регіони. Серія: Право. № 3 (77). 2022. С. 206-210.

24. Терехов В. Правові засади допомоги поліції у забезпеченні місцевої безпеки. Проблеми сучасного права. Збірка матеріалів науково-практичної конференції. Київ: Асоціація юридичних клінік, 2018. С.68-73.

25. Терехов В. Правові основи забезпечення доступності правоохоронної допомоги (сервісу). Сучасні дискурси щодо реформування правової системи. Матеріали науково-практичного семінару. Тернопіль, Тернопільський національний економічний університет, 12 жовтня 2018 р. Тернопіль: Економічна думка, 2018. С. 41-46.

26. Терехов В. Правові основи забезпечення доступності правоохоронної допомоги (сервісу). Сучасні дискурси щодо реформування правової системи України. Матеріали науково-практичного семінару. Тернопіль, Тернопільський національний економічний університет, 10 листопада 2019 р. Тернопіль: Економічна думка, 2019. С.89-91.

27. Терехов В. Теоретико-правові основи реалізації правоохоронної функції держави. Шляхи удосконалення законодавства щодо обмеження конституційних прав людини і громадянина в кримінальному провадженні. Збірка матеріалів науково-практичного семінару. Київ, Науково-дослідний центр правових досліджень, 2020. С. 75-80.

28. Терехов В. Значення практики ЄСПЛ для реалізації правоохоронної функції в Україні. Трансформація сучасного права (Київ, 08 лютого 2021). Збірка матеріалів науково-практичної конференції. Київ, Київський правозахисний альянс, 2021. С.31-34.

29. Терехов В. Державна політика у сфері правоохоронної діяльності. Трансформація сучасного права (Київ, 19 вересня 2021). Збірка матеріалів науково-практичної конференції. Київ, Київський правозахисний альянс, 2021. С.31-34.

30. Терехов В. Антикорупційні процедури в правоохоронній діяльності. Актуальні проблеми модернізації законодавства та освіти в умовах євроінтеграційного поступу України. Збірка матеріалів науково-практичного семінару. Чернігів: ГО Правозахисна спільнота, 2021. С. 14-18.

3. Дисертаційна робота Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні», відповідає паспорту спеціальності 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право».

4. Дисертаційне дослідження Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні» є завершеним науковим дослідженням, яке вирішує важливу наукову проблему щодо змісту та особливостей концепції адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності.

Одержані автором науково обґрунтовані результати вирішують важливі для адміністративно-правової науки завдання, мають практичну та теоретичну цінність. Робота визначає, доповнює та уточнює низку положень теоретичного, правового та практичного характеру, є своєчасною й корисною науковою працею.

Дисертація містить наукові положення та нові науково обґрунтовані результати на основі одержаних особисто здобувачем достовірних висновків, що синтезують накопичену у змісті інформацію відповідно до сформульованих у вступі загальної мети і конкретних завдань. Дисертаційне дослідження характеризується єдністю змісту, свідчить про особистий внесок здобувача в адміністративно-правову науку щодо розв'язання важливої теоретичної та ряду прикладних проблем.

Аналіз тексту дисертації свідчить про відсутність порушення автором вимог академічної доброчесності. У роботі наявні посилання на джерела інформації у разі використання наукових текстів, ідей, розробок, наукових результатів і матеріалів інших авторів; дотримано вимоги норм законодавства про авторське право; надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Рекомендація дисертації до захисту. Дисертація є логічно завершеним самостійним дослідженням актуальної наукової проблеми, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі науки адміністративного права. Вона відповідає вимогам п. п. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

У результаті попередньої експертизи дисертації Терехова В.Ю. і повноти публікації основних наукових результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

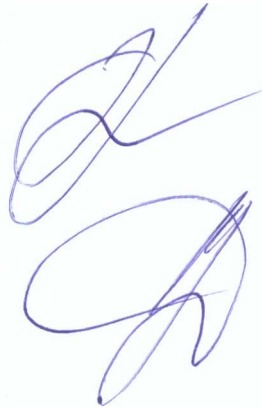
1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів докторської дисертації Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Терехова В.Ю. відповідає спеціальності 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право» та вимогам п. п. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

3. Рекомендувати дисертацію Терехова Віталія Юрійовича «Адміністративно-правове забезпечення правоохоронної діяльності в Україні» до подання на спеціалізовану вчену раду за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право».

Рецензент:

**завідувач відділу проблем публічного права
Науково-дослідного інституту
публічного права
доктор юридичних наук, професор**

С.С. Овчарук

Рецензент:

**заступник директора
Інституту з наукової роботи,
доктор юридичних наук, професор**

Ю.В. Гаруст

Рецензент:

**провідний науковий співробітник
відділу науково-правових експертиз
та законопроектних робіт
Науково-дослідного інституту
публічного права,
доктор юридичних наук, старший дослідник**

К.В. Шкарупа